

UTLAND: REPORTAGE

FRIDFULLT. Skolbarnen leker och studerar tillsammans. Här har de klippt ut händer och skrivit sina namn på dem. Från vänster de arabiska eleverna Majdam och Churaj och den judiska eleven Betzalel.

DELAD SKOLA MED

JERUSALEM: HAND I HAND ÄR ETT FÖRSÖK ATT MÖTAS MITT I BITTERHETEN

Den arabisk-judiska skolan är en ö av fred i en ocean av hat. Trots yttre hot försöker elever, lärare och föräldrar från båda folken leva i samförstånd mitt i den bittra konflikten.

Judiska och arabiska barn sida vid sida. Det är en sällsynt syn i den mångåriga kampen mellan israeler och palestinier. Men skolan Hand i hand i Jerusalem är en ljusglimt i mörkret.

SPÄNNINGEN MELLAN JUDAR och araber, mellan israeler och palestinier har skärpts det senaste halvåret. Kriget i Gaza samt en rad mord, attentat och terrordåd i Jerusalem ökar pressen också på stadens judisk-arabiska skola – som nyligen utsattes för mordbrand.

Brandattacken ägde rum på natten men redan samma morgon öppnade skolan som vanligt igen. Det var ett sätt att visa gärningsmännen att Hand i hand fortsätter att kämpa för en bättre framtid.

Bali Streett leker med sin femåriga dotter Anna på skolgården. Hon har ytterligare två barn i skolan som sträcker sig från förskola till gymnasium – och hon berättar att Gaza-kriget vintern 2008–2009 fick henne att välja just Hand i hand.

– Min son kom hem från sitt dåvarande dagis och sa: Jag ska ta med godis till skolan i morgon. Det finns elaka araber som slänger bomber på våra snälla soldater, så vi ska skicka godis till soldaterna, berättar Bali Streett.

– Jag tänkte: Är det här vad våra barn får lära sig? Så jag åkte till den judisk-arabiska skolan nästa dag. Jag frågade dem vad de säger till barnen om kriget.

– De sa att de skickar godis till soldaterna och medicin och filter till palestinerna

i Gaza. Jag kände att det här var en plats för mig och mina barn. Sedan dess är vi här, det är en fantastisk skola som låter alla göra sin röst hörd, säger hon.

DET FINNS FEM Hand i hand-skolor runt om i Israel. Den största, med mer än 600 elever, är den i Jerusalem. Skolorna är baserade på balans och jämlikhet, de försöker ge båda folkens version av historia och dagspolitik.

De arabiska eleverna och lärarna är israeliska medborgare liksom sina judiska kamrater och kolleger.

Samtidigt är Israels arabiska minoritet en del av det palestinska folket. Och vissa av de palestinska eleverna kommer från östra Jerusalem, som Israel erövrade i sexdagarskriget 1967. De är ”invånare” eftersom de

av politiska skäl vägrar att bli medborgare i Israel.

Skolan har två rektorer, en är jude och en arab. Lärarna är från båda folkgrupperna. Hebreiska och arabiska används växelvis som undervisningsspråk. Det finns läroböcker på båda språken.

ELEVERNA FÅR LÄRA sig två versioner av historien: israelernas kamp för sitt hemland och palestinernas kamp för sina rättigheter.

– Den här skolan är enda alternativet för min dotter. De arabiska skolorna i östra Jerusalem är helt olämpliga, de har för dåliga resurser. Och att sätta henne i en judisk skola vore som att sätta en arabisk fotbollsspelare i Betar Jerusalem, säger Fadi Suidan, israelisk-arabisk advokat, som syftar på den ledande fotbollsklubben i Jerusalem som vägrar ha arabiska spelare.

Suidan kommer från den israeliska hamnstaden Haifa, men flyttade till Jerusalem när hans fru fick jobb som läkare där. Han berättar att dottern först gick i en kristen förskola, sedan i en judisk.

– I skolorna i Haifa lärde de henne religion. Här lär de henne att respektera olika religio-